

Szeptembertől óvodás leszek...

Gyakorlatias gondolatok, tanácsok az ovikezdeshez szülőknek, óvónői szemmel.

Kikre bízák a legfértettebb kincseiket? Óvodapedagógusaink felkészülten, nagy szeretettel, türelemmel, pedagógiai és pszichológiai tapasztalatokkal, valamint feltétel nélküli elfogadással várják a hozzánk érkező gyermekeket.

Nálunk, az óvodába lépés első hetei az ismerkedésről, a türelemről, az elfogadásról, illetve az összeszokásról szólnak. Célunk a félelmek, gátlások oldása, az érzelmi biztonság, a „fontos vagy nekem érzés” megérettetése, a nyugodt, szeretetteljes, derős légkör megteremtése. Lássuk be, hogy ez nem megy egyik napról a másikra még nekünk, felnőtteknek sem, ezért nem lehet elvárni a gyermekektől sem. Mindenhez idő kell.

Tudjuk, hogy az elválás gyakran nehéz, minden gyermek másképpen éli meg. Van, aki kíváncsian szalad be a csoportba, de vannak, akik még félénkek, vagy esetleg sírnak és szüleiken csimpszkodnak. Ilyenkor, minél tovább tartjuk a gyermeket ebben a helyzetben, annál nehezebb lesz neki. Tapasztalatból mondjuk, akkor teszik a legjobbat a gyermekükkel, ha az elköszönés, az ölelés után engedik, hogy az óvó néni fogja most már a kezét és elkerülük a hosszas búcsúzkodást. A befogadás időszakában az óvodai csoportban dolgozó két óvó néni és egy dajka néni az átlagosnál hosszabb időt töltenek a csoportjaikban, annak érdekében, hogy mindig legyen egy vigasztaló, simogató kéz a gyermekek közelében, ezzel is segítve a beilleszkedésüket a csoport életébe.

Kedves Anyukák! Ne legyenek szorongók, mert a gyermek megérzi a leheletnyi bizonytalanságot is. Magatartásuk mindig sugározza a nyugalmat, a határozottságot és szeretetet. Gondoljanak az egész ovikezdesre pozitívan, hiszen egy csodálatos, izgalmas időszak veszi kezdetét, melyben gyermekük rengeteg új élménnyel, tapasztalattal és megannyi baráttal lesz gazdagabb. Ne aggódjanak feleslegesen!

Hogyan segíthetik gyermekük lelki felkészülését az óvodai mindennapokra? Nosztalgiaázzanak együtt!

Vegyék elő a szülők az óvodai fényképeiket, mikor még ovisok voltak. Meséljenek róla, ki volt a legjobb barátjuk, mire emlékeznek vissza szívesen, mivel szerettek játszani az óvodában. Mi volt a kedvenc énekük? Hogy hívták az óvó néniket és a dadus nénit? Játsszanak otthon óvodásat! Legyenek az óvó néni, a kisovisok meg a gyermekük, a babák és a plüssök. Énekelgessenek, mondókázzanak együtt, nézegessenek mesekönyveket. Az ebéd utáni pihenő időben kedvenc alvókájával együtt menjen pihenni, ugyanúgy, mint majd az óvodában.

Ha tehetik, sétáljanak többször az óvoda felé, kukucskáljanak be az udvarra! Olvassanak sok-sok mesét, történetet!

Válasszanak olyan meséket, történeteket, melyek az óvodáról, azok mindennapjairól szólnak. Így ismerőssé tehetik számára az ismeretlent. Hagyják, hogy kérdezzen, mert ezzel is oldják az esetleges félelmét. Ki kell alakítani a biztonságérzetét, hogy jó helyen lesz, szeretni fogják és erősíteni kell benne azt, hogy az óvó nénihez és dajka nénihez bizalommal fordulhat ugyanúgy, mint otthon Önökhöz. Meséljenek róla, hogy mit fog csinálni az oviban. A kicsiknek még nincs időérzékük, így mindig tevékenységekhez kössék, mikor várják, hogy újra megölelhessék. Mesélhetnek arról is, hogy mit fognak csinálni addig, míg ő oviban lesz.

Hagyják, hogy cselekvő részese legyen gyermekük az előkészületeknek! Együtt válasszák ki az ovis zsákot, a benti cipőt, valamelyik kedvenc plüssét, takaróját, babáját, amit magával fog hozni az óvodába. Megkönnyítheti az elválást egy- egy otthonról hozott anyailatú alvóka, mely még érzelmi biztonságot jelent a kicsinek ebben az új élethelyzetben. Ovikedés előtt próbálkozhatnak anya nélküli elfoglaltságokkal az elválás megtapasztalására. Ezáltal megéli azt gyermeke, hogy elmegy és hazajön anya, így könnyebb lesz az elválás. Próbálják a meglévő napirendjük ritmusát az óvodai napirendhez igazítani.

Óvodába lépéstől kezdve, minden nap kérdezzék meg tőle, hogy telt a napja. Legyenek jó hallgatók! Legyenek következetesek! Biztos, hogy vannak otthon is szabályok és lesznek itt az óvodában is. Azok betartása biztonságérzetet nyújt a gyermeknek.

Mikortól lesz óvodaérett egy kisgyermek? Amit jó érzéssel elvárhatunk: **Köszönés és kommunikáció**

Óvodánkban, a református keresztyén szellemű nevelés megalapozása történik, ezért „Áldás, békesség!” köszönéssel fogadjuk, és engedjük délután haza a gyermekeket. Már óvodába lépéskor rendelkeznie kell annyi-, és olyan szókinccsel, hogy el tudja mondani a gyermek igényeit, kéréseit (pl. szóljon nyugodtan, ha mosdóba szeretne menni, ha éhes, ha szomjas vagy épp fáj valamije).

Higiénés szokások, szobatisztaság

Az óvodába lépés elérésekor már kívánatos, hogy jelezze a gyermek szükségleteit. Törekedjenek rá, hogy megbízhatóan ágy- és szobatiszta legyen gyermekük, mire óvodai közösségbe kerül. A Wc és mosdó használatnál – igény szerint – természetesen minden esetben segítséget nyújtunk. Nem alapkövetelmény, hogy tudjon orrot fújni, azonban elvárható, hogy ismerje a papír zsebkendő rendeltetésszerű használatát. Óvodánkban a kéz tisztántartására folyékony szappant használunk. A szappanos kézmosás és az alapos kéztörölés technikáját próbálják otthon is gyakoroltatni velük.

Étkezési szokások, evőeszköz használat

A főétkezéseknél evőeszközzel étkeznek a gyermekek. Már óvodás kor kezdetén kanalat és villát kapnak, ezért kérjük, hogy otthon is használják ezeket az evőeszközöket. Az óvodában asztal mellett ülve étkeznek a gyermekek, jó, ha a családban is így történnek a közös étkezések. Nagyon fontos a rágás megtapasztalása, kérjük, hogy darabos ételekkel is gyakran kínálják őket. Erőltetni nem erőltetünk semmit, de szeretjük, ha mindent megkóstolnak, mert sajnós az a tapasztalat, hogy ránézésre azt mondják: „Nem szeretem”. Óvodánkban az ételek ízvilága változatos és gazdag.

Öltözködés

Önállóodási törekvéseiket (pl. egyedül öltözni, lábbelit levenni, felvenni) hagyják nyugodtan kibontakozni. Szánjanak időt a próbálgatásokra! Kívánatos, hogy ismerjék fel saját ruhadarabjaikat, ebben segítségükre lehet majd, ha azokat a gyermek óvodai jelével ellátják. Mindenkor figyelembe vesszük a gyermekek egyéni képességeit és ennek megfelelően igyekszünk mindenben segítségükre lenni.

A gyermeküket megértő-, és szerető gondoskodás veszi majd körül óvodánkban, és ha ez párosul a kölcsönös bizalommal, akkor a közös célunk teljesülni fog, hogy egy kiegyensúlyozott, boldog, életvidám, játszani tudó kisgyermeket nevelhessünk.